

— И ти не ще случишъ до-
бро изъ пжтя, високомѣрно чо-
вѣче.

И тоя братъ попадналъ въ
тѣсенъ проходъ. И той оста-
налъ залостенъ между скали-
тѣ.

Тръгналъ най-малкиятъ братъ
да дири жива вода. И той
срещналъ човѣчето.

— Накжде бързашъ, пжтни-
че?

Момъкътъ отговорилъ:

— Тръгналъ съмъ да дира
жива вода за болния си ба-
ща, добро човѣче? Знаешъ ли
кжде мога да намѣря?

— Ще ти кажа, — отгово-
рило човѣчето. — Вземи тая
желѣзна прчка и тия два хлѣ-
ба. Ще стигнешъ омагьосанъ
дворецъ. Съ прчката ще уда-
ришъ три пжти портата на
двореца, и тя ще се отвори.
Задъ вратата лежатъ два лѣва.
Тѣ ще зинатъ да те разкж-
сатъ. Хвърли по единъ хлѣбъ
въ устата имъ, и тѣ ще се
укротятъ. Въ двора тече жива
вода. Втурни се, налѣй вода и
побързай да напустнешъ дво-
реца преди пладне! Иначе пор-
тата ще се заключи, и ти ще
останешъ вжтре.

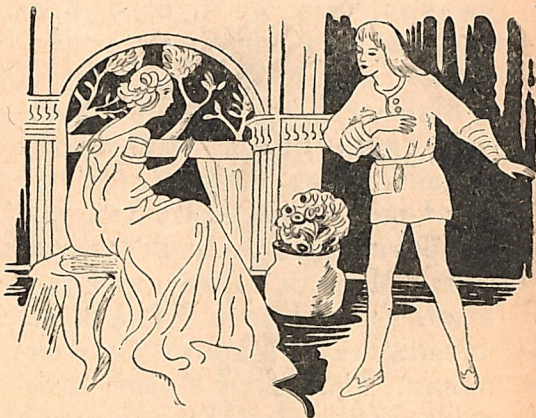
Царскиятъ синъ поблагода-
рилъ на човѣчето, взелъ прч-
ката и хлѣбоветъ, па продъл-
жилъ пжтя си.

Стигналъ двореца. Видѣлъ,

че всичко било така, както
човѣчето му казало.

При третия ударъ портата
се отворила. Като хвърлилъ
хлѣбоветъ, лѣвоветъ се укро-
тили. Той влѣзълъ свободно въ
двореца. Въ една голѣма стая
стояли омагьосани князе. Той
свалилъ прѣстниитъ отъ прѣ-
ститѣ имъ. Взелъ единъ мечъ
и хлѣбъ, които съгледалъ въ
стаята. После влѣзълъ въ дру-
га стая, гдето видѣлъ чудна
хубавица.

Тя се зарадвала, като го ви-
дѣла, и рекла:

— Ти ме избави. И азъ ще
се омжжа за тебе. Ще ста-
нешъ царъ на моето царство.
Сега ще занесешъ живата во-
да на баща си. Като се вър-
нешъ следъ една година, ще
отпразднуваме сватбата. Иди
налѣй отъ живата вода въ
двора. Но гледай да излѣзешъ
отъ двореца преди пладне!